

וכתב בספר קובץ על יד כאן: וניחא בזה הא דאוכל מצה ממעשר שני, ולא אמרינן דהוי חבילות חבילות, כיון דגם שם הוי ב' סוגי מצות, דבמע"ש המצוה שיאכל, ובמצות מצה הוי מצוה על הגברא ע"כ.

★★

בגמ': אין אומרים שתי קדושות על כוס אחד מאי טעמא אמר רנב"י לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות וכו' אין לו שאני.

הגאון ר' פנחס אפשטיין זצ"ל (במנחה חריבה סוטה כו): הוכיח מתירוץ זה דהא דאין עושין מצות חבילות חבילות אינו לעיכובא ודלא כמו שהוכיח שם בתחילה (כה). מסוגיא דסוטה שם.

וע"ע במנחת חריבה בסוף דבריו (כת). שכתב דהא דאמרינן אין לו שאני, אין הכוונה דחז"ל הקילו בכה"ג משום דאין לו, אלא דכל הטעם של מיחזי כמשאוי לא שייך רק כשיש לו אפשרות לב' כוסות אבל באין לו אין כאן מיחזי כמשאוי כלל. ולפי"ז לכא' יש לדחות מה שהוכיח מכאן דהא דאין עושין מצות חבילות חבילות אינו לעיכובא.

★★

בגמ': אלא הבדלה וקידוש חדא מילתא היא.

הרי"י אלגזי בארעא דרבנן הביא מהלקט הקמח שנשאל מה דינו של בן א"י שנמצא עם בן חו"ל במוצאי יו"ט ראשון ואין להם אלא כוס אחד, כיצד יעשו, והשיב דהן גופין מוחלקים בודאי בכה"ג לא שייך למימר קידוש והבדלה חדא מילתא היא. (ולפי מש"כ רש"י והרשב"ם לכאוי בלא"ה לא שייך לומר חדא מילתא היא דהא הבן אי' מסיים בין קדש לחול).

ועע"ש בארעא דרבנן בדברי הלקט הקמח.

★★

המהר"ם שיק (או"ח סס"ד) כתב ששמע בשם הגאון מוהר"א שפיטץ שלא רצה ליקח סנדקאות ולהיות מוהל בבת אחת, דאין עושין מצות חבילות חבילות. וכתב המהר"ם שיק דאינו מאמין למה שאומרים כן בשמו, דבב' מצות דשייכי

לעשותם יחד, וכן הוא לגבי הספד, כשישמע פטירת שני צדיקים בבת אחת, הרי תיכף מחיוב להצטער על פטירת שני הצדיקים, ובכה"ג הרי לא הביא על עצמו כלל דבר זה שיצטרך לעשותם יחד, ועוד, כי באופן כשקיום שני מצות יחד מוסיף בשלימות המצות לא שייך לומר שהמצות עליו כמשא כשעושה אותם יחד, ואילו בהספד - כשמספיד שני צדיקים יחד מעורר יותר לב השומעים כשמציע שבחם וגדלם, ומתעוררים יותר אל הבכי ואל הרהור התשובה שזה תכלית ההספד, ונמצא שמצות ההספד נעשית ביתרון הכשר, לכן אין בזה משום מצות חבילות חבילות.

★★

בגמ': אין אומרים ב' קדושות על כוס אחד. מאי טעמא אמר רנב"י לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות.

פירש הרשב"ם דהטעם שאין עושין מצות חבילות חבילות דמיחזי עליה כמשאוי, וכן פירשו התוס' בסוטה (ח). אמנם במסכת מו"ק (ז:): כתבו התוס' דבעינן שיהא לבו פנוי למצוה אחת. הארעא דרבנן (מערכת א') העיר דלפי הטעם של תוס' במו"ק אינו מובן אמאי אין אומרים ב' קדושות על כוס אחד, דהא בתחילה פנוי לבו לגמרי לברכת המזון, וכשפנה לבו מברכת המזון אמאי לא יאמר עליו גם הבדלה.

והמנחה חריבה (סוטה ח). הקשה גם לפי הרשב"ם והתוס' בסוטה דאין שייך באומר ב' קדושות על כוס אחד הא דנראה עליו כמשאוי, והביא מספר נר לדוד שהקשה כן. ועי' בתפארת ישראל (נגעים פ"ג) שג"כ העיר כיו"ב, וכתב דבאומר ב' קדושות על כוס אחד מיחזי כמשאוי, מדטריחא ליה להביא כוס נוסף להבדלה. (מיהו המנחה חריבה העיר דעדיין צ"ע בהא דברכות מט. דאין חותמים בשתיים).

★★

בגמ': לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות וכו'.

בשפת אמת בחי' לשבת (כ"ג ע"ב) ד"ה שמן שריפה וכו' כתב גבי נר שבת בשמן תרומה דלא הוה חבילות חבילות - כיון דהמצוה בשריפת תרומה הוא במה שנשרף משהו בכל רגע ורגע, אבל המצוה של שבת הוא בהדלקה וכו' לא הוה חבילות חבילות ע"כ.